

Sygn. akt I AGa 220/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSA Krystyna Golinowska (spr.)

Sędziowie: SA Anna Cesarz

SA Joanna Walentkiewicz – Witkowska

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Stępień

**po rozpoznaniu w dniu 25 października 2018 r. w Łodzi na rozprawie
sprawy ze skargi S. K.**

**przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o uchylenie wyroku Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan
z dnia 9 marca 2018 roku, sygn. akt SA/359/ (...)**

1. oddała skargę;

**2. zasądza od S. K. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę
2.400 (dwa tysiące czterysta) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania.**

Sygnatura akt I AGa 220/18

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 4 czerwca 2018 r. (data nadania w placówce pocztowej) S. K. wniósł o uchylenie wyroku sądu polubownego, a mianowicie wyroku Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt SA/359/ (...) wydanego w sprawie z powództwa S. K. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił jawną sprzeczność ustaleń sądu z materiałem dowodowym, poprzez:

- 1) uznanie, iż twierdzenia skarżącego, że postawa przeciwnika nie jest „złym zamiarem” skutkującym wydłużeniem biegu przedawnienia do 3 lat;
- 2) uznanie, że pismo skarżącego z dnia 19.07.2016 r. nie zawiesza biegu przedawnienia;
- 3) uznanie, iż postanowienie o zabezpieczeniu powództwa o zapłatę z dnia 03.10.2016 r. sygn akt V GCo 283/16 oraz czynności dokonane na mocy tego postanowienia nie przerwały biegu przedawnienia;
- 4) uznanie, iż mediacja zakończyła się dnia 28.10.2016 r., co powoduje wadliwe obliczanie terminu przerwania biegu przedawnienia - powyższe skutkuje przejęciem, że roszczenie skarżącego jest przedawnione a tymczasem inne składy sędziowskie niniejszego sądu polubownego w tym samym stanie faktycznym i prawnym twierdzą odmiennie.

Skarżący wskazał, że wymienione uchybienia naruszają:

1) § 31 ust 2 Regulaminu Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan, gdyż wyrok został wydany bez zachowania wymagań co do podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy (art. 1206 § 1 pkt 4 KC) - sąd polubowny w sposób tendencyjny, a nie wszechstronny i swobodny rozpatrzył zgromadzony materiał dowodowy;

2) art. 32 ust 1 i 2 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), co spowodowało naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1206 § 2 pkt 2 KC), - zasady pacta sunt servanda ewentualnie zasady współzycia społecznego.

Wskazując na to wszystko skarżący wniósł, o:

1) uchylenie wyroku;

2) zasądzenie od strony przeciwnej na rzecz skarżącego kosztów niniejszego postępowania, według norm przepisanych.

Nadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z wymienionych do skargi dokumentów, w tym w szczególności na okoliczność:

1) zawarcia umowy pomiędzy (...) sp. z o.o. (przewoźnik) a (...) S. K. (podwykonawca) - Z. Regulujące Warunki (...) w Zakresie Wykonywania P. (...) na Trasach Krajowych i Międzynarodowych nr (...) z dnia 21.03.2016 r.;

2) twierdzeń skarżącego, iż postawa przeciwnika objawiająca się nieregulowaniem w ogóle zobowiązań wobec Skarżącego jest „złym zamiarem” - pismo z dnia 19.01.2018 r.;

3) zawieszenia biegu przedawnienia - pismo z dnia 19.07.2016 r. „wezwania do zapłaty”;

4) przerwania biegu przedawnienia - postanowienie o zabezpieczeniu powództwa o zapłatę z dnia 03.10.2016 r. sygn akt V GCo 283/16 oraz inne czynności prawne dokonane na mocy tego postanowienia; pisma skarżącego z dnia 11.10.2016 r. oraz 01.12.2016 r.;

5) naruszenia podstawowych zasad postępowania przed sądem polubownym, wynikających z ustawy oraz naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej - wyrok Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan w W. z dnia 9 marca 2018 r., sygn. akt SA/359/ (...).

W odpowiedzi na skargę uczestnik (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł o oddalenie skargi w całości i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje

W dniu 21 marca 2016 r. skarżący S. K. zawarł umowę z uczestnikiem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. określoną jako Z. Regulujące Warunki (...) w Zakresie Wykonywania P. (...) na Trasach Krajowych i Międzynarodowych nr (...). W § 10 ust. 1 lit a. tej umowy strony poczyniły zapis na sąd polubowny (k. 11-12 v.).

Wyrokiem z dnia 9 marca 2018 r. Sąd Arbitrażowy przy Konfederacji Lewiatan w sprawie o sygn. akt SA/359/ (...) z powództwa wytoczonego przez stronę powodową: S. K. prowadzącego działalność gospodarczą w K. przeciwko stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., działając na podstawie zapisu na sąd polubowny zawartego w § 10 ust. 1 pkt a) umowy - Z. Regulujące Warunki (...) w Zakresie Wykonywania P. (...) na Trasach Krajowych i Międzynarodowych nr (...) z dnia 21 marca 2016 r. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz kwotę 1.800,- złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (wyrok – k. 27).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje

Skarga okazała się być niezasadna.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego przysługuje jedynie w ściśle określonych, tj. w enumeratywnie określonych w przepisie art. 1206 Kodeksu postępowania cywilnego sytuacjach. Sąd powszechny nie może natomiast w ramach postępowania o uchylenie wyroku sądu polubownego rozpoznawać merytorycznie sporu pomiędzy stronami postępowania arbitrażowego (tak też słusznie Sąd Najwyższy - Izba Cywilna w wyroku z dnia 11 maja 2007 r., sygn. akt I CSK 82/07). Konsekwencją poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego jest zatem ograniczenie wpływu sądów powszechnych na to, jak spór zostanie rozstrzygnięty.

W tej sprawie skarżący zasadność swojej skargi upatrywał w dwóch podstawach. Pierwsza z nich dotyczyła wydania przez sąd polubowny wyroku bez zachowania wymagań co do podstawowych zasad postępowania przed tym sądem, wynikających z ustawy, czy określonych przez strony (art. 1206 § 1 pkt 4 k.c.), co zdaniem skarżącego miało polegać na tym, że sąd ten w sposób tendencyjny a nie wszechstronny i swobodny rozpatrzył zgromadzony materiał dowodowy. Druga z nich ujęta została w art. 1206 § 2 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym uchylenie wyroku sądu polubownego następuje także wtedy, gdy wyrok ten jest sprzeczny z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie wystąpiła żadna z przytoczonych przez skarżącego podstaw.

Nawiązując do pierwszej z wymienionych w skardze podstaw należy wskazać, że sąd arbitrażowy odniósł się do wszelkich twierdzeń merytorycznych powoda podniesionych przez S. K., w szczególności także do tych, które dotyczyły rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia, jego zawieszenia i przerwania, a warunkowały dopuszczalność dochodzenia na drodze sądowej roszczenia objętego pozwem. Okoliczność, że z tymi ustaleniami skarżący się nie zgadza, w żadnej mierze nie przemawiają za uznaniem, że doszło do naruszenia podstawowych zasad postępowania przez tym sądem.

Nie doszło także do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej poprzez naruszenie norm prawa procesowego lub prawa materialnego o charakterze fundamentalnym, w szczególności poprzez wskazywane skardze naruszenie zasady pacta sunt servanda, czy zasad współzycia społecznego. Sąd arbitrażowy, w zasadzie nie kwestionując istnienia roszczenia powoda, oparł swoje rozstrzygnięcie oddalające powództwo na przyjęciu przedawnienia tego roszczenia. Jako podstawę prawną zastosowania tej instytucji przyjął tu przede wszystkim art. 32 ust 1 i 2 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR). Zauważyć należy, że przywołana konwencja jest ratyfikowaną umową międzynarodową, której stroną jest także Rzeczpospolita Polska. Zgodnie zatem z art. 87 ust. 1 Konstytucji stanowi źródło powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej. Nie sposób zatem uznać, że zastosowanie przywołanego przepisu Konwencji mogło naruszać podstawowe zasady porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Analiza argumentacji przedstawionej w skardze prowadzi zresztą do wniosku, że skarżący kwestionuje w zasadzie nie tyle zastosowanie przez sąd polubowny instytucji przedawnienia jako takiej, co wykładnię przytoczonego przepisu, która zdaniem skarżącego powinna prowadzić do wniosku, że w tej sprawie przedawnienie nie nastąpiło, z uwagi na to, że należało przyjąć dłuższy, tj. trzyletni termin przedawnienia, zamiast rocznego (jak to uczynił sąd polubowny), a także ze względu na zawieszenie, a także przerwanie biegu tego terminu.

W tym miejscu trzeba jednak zauważyć, że gdyby nawet założyć (czego Sąd Apelacyjny nie czyni), że wykładnia prawa materialnego, w tym wypadku regulującego kwestię przedawnienia, dokonana przez sąd polubowny okazała się błędna, to nie sposób przyjąć, że takie uchybienia naruszają podstawowe zasady porządku prawnego. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 21 grudnia 1973 r., I CR 663/73, wyrok z dnia 12 września 2007 r., I CSK 192/07 - LEX nr 488970, wyrok z dnia 26 maja 2017 r., I CSK 464/16 - LEX nr 2312037). Oceny tej nie zmienia w żadnej mierze fakt, że w bardzo zbliżonych stanach faktycznych, w sprawach między tymi samymi stronami, ten sam sąd polubowny, który występuje w tej sprawie, wydał rozstrzygnięcia na korzyść skarżącego.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Apelacyjny oddalił skargę jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 1207 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 1207 § 2 k.p.c. Na koszty te złożyły się koszty zastępstwa procesowego uczestnika w postępowaniu skargowym w wysokości 2400 złotych ustalone na podstawie § 8 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).